

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 93. Ferdinandi Regis postulata ad Bohemos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

territus videbatur; quippe die decima Sæcul. XVI. A.C. 1547.
 tertia Februarii datis ad Senatum Ar- Steid. l. 18. p. 654.
 gentinensem literis hujus urbis cives
 admonuit, ut suo officio satisfacere per-
 gerent, ac sese strenue defenderent:
 Ut vero eos ad animi firmitatem exci-
 taret, eis hæc exposuit: *Helvetiorum,*
atque Galliarum Regis auxilio eritis sufful-
ti, ego quidem cuperem vobis ipsis omnem
fidem, & amorem præstare, sed impedi-
or bello domestico, cui, si Deus finem fecerit,
meo commodo, non deero vobis: Magdebur-
gi convenerunt jam Saxoniorum Ordinum,
atque civitatum legati, cum his agam de iis
rebus, propter quas Francosurti fuerat in-
dictus conventus, & spero, futurum, ut
officium præsent civitates in primis, nec
a societate sese divelli patiantur.

§. XCIII.

*Ferdinandi Regis postulata ad
 Bohemos.*

Interea Ferdinandus Romanorum Rex Steid. l. 18. p. 655.
 die sexta Februarii unacum Filio suo,
 qui itidem Ferdinandi nomen gerebat,
 Lætmericiam Bohemæ oppidum in Re-
 gni finibus situm pervenit, ibidemque
 per duos dies Procerum, Regnique Or-
 dinum adventum præstolatus prolixam
 habuit orationem, qua eos ad opem
 Mauritio Duci quantocius ferendam
 horta-

Sæcul. XVI. hortabatur, eamque in rem fœdus cum
A.C. 1547. illo jam dudum initum, necnon aucto-
 ritatem Cæsaris, cui Bohemiæ Regnum
 esset beneficiarium, obtendebat, cum
 vero hoc pacto suam libertatem violari
 nonnulli assererent, eisdem Ferdinandus
 cautionem fecit, ne quid ipsis imposte-
 rum nocumento esset. Verum ad hæc
 Deputati responderunt hunc in modum:
*Res hujusmodi est, ut de ea nisi de omnium
 Ordinum consensu statui non possit, petimus
 igitur, ut primo quoque tempore conventus
 indicatur, in quo lege Regni, & more gen-
 tis legitime agi liceat: obiter nos hic antiquum
 cum Domo Saxonica fœdus in medium af-
 ferimus, quo impedimur, quominus con-
 tra Saxonem militemus: neque enim de Re-
 gni finibus, aut juribus eo bello agitur, ut
 Rex Bohemiæ ipse petitur, cui adesse & mi-
 litare eo casu tenemur. Hæc major pars
 assererat: ast alii offensionem Regis Ro-
 manorum veriti, præcipue autem Oppi-
 dorum Præfecti omne obsequium & fi-
 dem ultro obtulerunt, ac nisi ipsimet
 bello interesse possent, saltem se stipen-
 dia daturus polliciti sunt. Hos ergo
 Rex ob promptam obsequendi volunta-
 tem perbenigne excepit.*